

भङ्क्ता-भङ्क्ती, भञ्जयिता-त्री, विभङ्क्षिता-त्री, बम्भजिता-त्री ;
 १भञ्जन्-भञ्जती, भञ्जयन्-न्ती, विभङ्क्षन्-न्ती ; —
 भङ्क्षयन्-न्ती-ती, भञ्जयिष्यन्-न्ती-ती, विभङ्क्षिष्यन्-न्ती-ती ; —
 — भञ्जयमानः, — बम्भज्यमानः ;
 — भञ्जयिष्यमाणः, — बम्भजिष्यमाणः ;
 २विभक्-विभग्-विभजौ-विभजः ; —
 ३भञ्जम्-भञ्ज-भञ्जवान्, भञ्जितः, विभङ्क्षितः, बम्भजितः-तवान् ;
 भञ्जः, ४प्रभञ्जनः, ५भङ्गुरः, ६[शत्रु] ७भञ्जानः, भञ्जः, विभङ्क्षुः, ८बम्भजः ;
 भङ्क्तव्यम्, भञ्जयितव्यम्, विभङ्क्षितव्यम्, बम्भजितव्यम् ;
 भञ्जनीयम्, ९भजेलिमाः[शालयः], भञ्जनीयम्, विभङ्क्षणीयम्, बम्भजनीयम् ;
 १०भङ्ग्यम्, भञ्ज्यम्, विभङ्क्ष्यम्, बम्भज्यम् ;

1. शतरि, 'रुधादिभ्यः—' (3-1-78) इति श्रमि, 'श्राजलोपः' (6-4-23) इति धातुनकारलोपे, 'श्रसोरलोपः' (6-4-111) इति श्रमोऽकारस्य लोपे च रूपमेवम् ।
2. विशेषेण भनक्तीति विभक् । किपि नकारलोपे कुत्वे च रूपम् ।
3. 'ओदितश्च' (8-2-45) इति निघ्नानत्वे, तस्यासिद्धत्वात् पूर्वमेव 'चोः कुः' (8-2-30) इति कुत्वे च रूपमेवम् ।
4. प्रभञ्जयतीति प्रभञ्जनः = वायुः । नन्वादिवात् (3-1-134) ण्यन्तात् कर्तरि ल्युः ।
5. 'भञ्जभासमिदो घुरच्' (3-2-161) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु घुरच्प्रत्यये, घित्वेन 'चजोः कु घिण्यतोः' (7-3-52) इति कुत्वे च रूपमेवम् ।
- प्रक्रियाकौमुदीव्याख्याने तु "भञ्जेः कर्मकर्तरि (प्रत्ययः) तथोक्तम् पाणिनीयमतदर्पणे— 'कर्मकर्तारमेवास्मादभिधत्ते स्वभावतः । न कर्ममात्रमित्येष प्रत्ययः कर्मकर्तरि ॥' इति ।" इत्युक्तम् ।
6. 'ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु—' (3-2-129) इति चानश्प्रत्यये रूपमेवम् । न तु शानच्प्रत्ययः । अत्र ताच्छील्ये शक्तौ वा चानश् ।
7. यङन्तात् पचायचि यञो लुकि उपधानकारलोपस्य निमित्ताभावात् तस्यानुस्वारपर-सवर्णयो रूपमेवम् ।
8. 'केलिमर उपसंख्यानम्' (वा. 3-1-96) इति केलिमरप्रत्यये, तस्य कित्वेनोपधान-कारलोपे च रूपमेवम् । कर्मकर्तर्ययं प्रत्यय इति वृत्तिः । भाष्ये तु कर्मण्येवायं प्रत्यय इति ज्ञायते ।
9. ण्यति, 'चजोः—' (7-3-52) इति कुत्वम् ।
- A. 'व्यत्यगच्छन् न च गतं प्रचण्डोऽपि प्रभञ्जनः ॥' भ. का. 8. 4.
- B. 'सुरोऽभङ्गुत्पन्नो गृहीत्वा भापुरं धनुः ।' भ. का. 7.22.